

Przyjaciele Krzyża

Iść będę po śladach krwawych Zbawiciela mego.

Ks. Wiesław Podlodowski. Aktualizacja (teksty, formatowanie, grafika) – wrzesień 2024.

Spis treści

Spis treści.

1. Przyjaciel Krzyża. 2. Droga Krzyża.

List okólny do Przyjaciół Krzyża

Św. Ludwik Maria Grignion de Montfort

Wstęp

Ks. prof. Paweł Bortkiewicz TChr: „List okólny do Przyjaciół Krzyża” ma ponadczasowy charakter. Tematyka krzyża jest jedną z najwyraźniej zarysowanych u św. Ludwika Marii Grigniona de Montfort. W różnych pismach, zwłaszcza w „Miłości Mądrości Przedwiecznej”, w „Pieśniach”, w rękopisie „Kazań”, w „Listach”, gdzie często padają słowa „niech żyje Jezus, niech żyje Jego Krzyż”, temat krzyża pulsuje, wskazując, jak żywe miejsce zajmował w życiu świętego.

Święty Jan Paweł II, rozmiłowany w pobożności maryjnej tego świętego, autora „Traktatu o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny”, wiedział doskonale, że św. Ludwik Maria prowadził innych niestrudzenie przez Maryję do Jezusa i do kontemplacji Jego Krzyża. „W myśl św. Ludwika Marii Grigniona de Montfort [...] kontemplacja wielkości Jezusa idzie jednocześnie w parze z kontemplacją Jego Krzyża, który był dla św. Ludwika najważniejszym znakiem towarzyszącym mu w jego misyjnej działalności. Często sam ciężko doświadczony, osobiście poznał jego ciężar, jak o tym zaświadcza w swym liście do siostry, w którym prosi ją o modlitwę, aby Jezus ukrzyżowany obdarzył go siłą konieczną do dźwigania najcięższych

i najtrudniejszych krzyży'. Dzień po dniu naśladował on Chrystusa w tym, co nazywa szaloną miłością Krzyża" – pisał św. Jan Paweł II.

Biografie św. Ludwika Marii Grigniona de Montfort wskazują, że święty – wierny słowom Chrystusa o konieczności naśladowania poprzez krzyż – starał się natchnąć tą duchowością innych. W tę działalność Grigniona de Montfort należy wpisać także dzieło zakładania stowarzyszeń różnych osób pod znakiem krzyża, tworzenie pieśni o krzyżu i rozliczne formy nabożeństwa tego znaku świętego.

Zjednoczeni pod krzyżem. „List okólny do Przyjaciół Krzyża” zajmuje pośród tych form pobożności miejsce szczególne. Autor kreśli w nim najpierw zasady opisujące doskonałość zjednoczenia Przyjaciół Krzyża. Potrzeba zjednoczenia – określona przez św. Grigniona de Montfort – jawi się wręcz jako konieczność wobec sił zła jednoczących się w celu ludzkiej zguby. Święty pisze o jednoczeniu się chciwych w celu kupczenia złotem i srebrem, co domaga się odpowiedzi w postaci zjednoczenia w celu zdobywania skarbów wieczności. Tym, którzy jednoczą się w celu zaspokajania przyjemności cielesnych, trzeba odpowiedzieć zjednoczeniem cierpienia, a więc ascezy i umartwienia. Święty Ludwik Maria podkreśla zaszczyt noszenia imienia Przyjaciół Krzyża, ale zarazem zwraca uwagę na to, że godność związana z tym imieniem wyraża się także w odpowiedzialności.

Święty Ludwik Maria stawia pytanie o pragnienie stania się naśladowcą Chrystusa. Stawia pytanie o to, „czy wyraźnie odróżnicie głos Boga i Jego łaski od głosu świata i natury”. To pytanie znowu zyskuje dzisiaj aktualność, gdy wśród wielu ludzi mówiących o Bogu, ale stworzonym na miarę własnego obrazu i zapotrzebowań, gdy wśród wielu ludzi przedstawiających własne poglądy jako naukę Chrystusa, gdy wśród wielu ludzi usprawiedliwiających własne życie i zdrady Boga rzekomymi słowami Ewangelii, stajemy w sytuacji chaosu i niejednoznaczności. Głos Boga staje się szeptem, a krzykiem staje się głos świata i natury.

Przyszłość należy do Chrystusa. Święty Ludwik Maria Grignion de Montfort bardzo konsekwentnie stawia w opozycji dwa stronnictwa: Jezusa Chrystusa i świata. To stronnictwa, które pozostają ze sobą w konfrontacji, w opozycji i w zmaganiu. Przedstawia też przekonująco, choć wstrząsająco, proporcje tych dwóch stronnictw. Jeśli idzie o liczebność, stronnictwo tego świata niewątpliwie może wydawać się większościowe, ale przecież właśnie scena pod Krzyżem pokazała, że ci, którzy byli zdecydowaną mniejszością, ale zjednoczyli się z Krzyżem Chrystusa, wbrew opinii większości ocalili swoje życie. Ocalili je na miarę wieczności.

Po nakreśleniu tego obrazu zmagania świata z Krzyżem Chrystusowym autor nawet przez moment nie popada w defetyzm, w przekonanie o niemożności zwycięstwa. Jednak wstrząsająco wybrzmiewają jego słowa: ci, „którzy chcą upodobnić się do ukrzyżowanego Jezusa Chrystusa [...]”. Jest ich tak mało, tak mało, że gdybyśmy znali ich liczbę, omdlelibyśmy z bólu”.

Ale właśnie ich przykłady, choć statystycznie nieliczne, okazują się zwycięskie w tym świecie. Decydujące dla przyszłości świata. Święty Ludwik Maria Grignion de Montfort usposabia chrześcijan do tej walki poprzez wskazanie praktyki doskonałości chrześcijańskiej. Analizuje wnikliwie słowa Chrystusa Pana, wskazując, że „cała doskonałość chrześcijańska polega na tym, aby (1) chcieć stać się świętym: „jeśli kto chce iść za Mną”; (2) wyrzec się: „niech się zaprze samego siebie”; (3) cierpieć: „niech weźmie krzyż swój”; (4) działać: „i niech Mnie naśladowuje”.

Słowa św. Ludwika Marii Grigniona de Montfort napisane w XVIII wieku mają charakter ponadczasowy. Zakorzenione w konkretnej epoce, także w naszych czasach okazują się aktualne.

Krzyż Chrystusa od zawsze był dla uczniów Jezusa siłą, znakiem mobilizacji. Potrzebujemy tej mobilizacji bardzo konkretnie w dobie współczesnej walki, wojny kulturowej, zmagani cywilizacyjnych – deptania krzyża w sposób symboliczny i fizyczny. Warto poprzez lekturę pisma św. Ludwika Marii włączyć się osobiście, poprzez rodziny, poprzez ruchy i stowarzyszenia w tę szczególną wspólnotę Przyjaciół Krzyża. Śpiewamy przecież w jednej z naszych pieśni: „W krzyżu cierpienie, w krzyżu zbawienie,/ W krzyżu miłości nauka...”.

Wybrane teksty pochodzą z Naszego Dziennika, wrzesień 2024. Dziękujemy. Tytuły akapitów zostały nadane przez autora tego pliku.

▲ do góry

Przyjaciel

1. Przyjaciel Krzyża jest człowiekiem wybranym przez Boga spośród dziesięciu tysięcy żyjących według zmysłów i rozumu, aby był człowiekiem całkowicie Bożym, który wznosi się ponad rozum i całkowicie przeciwstawia się zmysłom przez życie i światło czystej wiary oraz żarliwe umiłow-

nie Krzyża.

Przyjaciel Krzyża jest wszechwładnym królem i bohaterem, który odnosi zwycięstwo nad szatanem, nad światem i nad ciałem w ich trzech pożądliwościach. Umiłowaniem upokorzeń powala pychę szatana; umiłowaniem ubóstwa zwycięża chciwość świata; umiłowaniem bólu osłabia zmysłowość ciała.

Przyjaciel Krzyża jest człowiekiem świętym i oderwanym od wszystkiego, co widzialne; jego serce wznosi się ponad wszystko, co nietrwałe i niszczone, rozmawia o tym, co w niebie, przechodzi przez ziemię jak obcy i pielgrzym, a nie oddając jej swojego serca, patrzy na nią z góry, obojętnie, i stąpa po niej z pogardą.

Przyjaciel Krzyża jest wspaniałą zdobyczą Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego na Golgocie, w jedności ze swoją świętą Matką; jest Benonim lub Beniaminem, synem boleści i prawicy, zrodzonym w Jego bolejącym sercu, wydanym na świat przez Jego przebity prawy bok i skąpanym w szkarłacie Jego krwi. Wierny krwi, z której się zrodził, oddycha tylko krzyżem, krwią i śmiercią dla świata, dla ciała i dla grzechu, aby na tej ziemi być ukrytym całkowicie z Jezusem Chrystusem w Bogu.

▲ do góry

1000000

2. Droga Krzyża. Moi drodzy Przyjaciele Krzyża, czy przez swoje uczynki jesteście właśnie tacy, zgodnie ze znaczeniem waszego wzniesłego imienia? Albo przynajmniej czy naprawdę pragniecie i chcecie stać się takimi, za łaską Bożą, w cieniu Krzyża z Golgoty i Matki Bożej Litościwej? Czy obieracie niezbędne do tego celu środki? Czy weszliście na prawdziwą drogę życia, która jest wąską i ciernistą drogą Golgoty? Czy też raczej, wcale o tym nie myśląc, znajdujecie się na szerokiej drodze świata, która jest drogą zatracenia? Czy wiecie, że jest droga, która człowiekowi wydaje się prosta i

pewna, a prowadzi do śmierci? Czy wyraźnie odróżniacie głos Boga i Jego łaski od głosu świata i natury? Czy wyraźnie słyszycie głos Boga, naszego dobrego Ojca, który rzuciwszy potrójne przekleństwo na tych wszystkich, którzy idą za pożądliwościami świata [...], woła do was z miłością, wyciągając ku wam ramiona: [...] Odłącz się, mój wybrany ludu, drodzy Przyjaciele Krzyża mojego Syna; odłącz się od światowców [...].

▲ do góry